

[Krag.]

ning, og den har derfor ogsaa nu i over 80 Aar været Grundlaget for den mægtige kommunale Udvikling, som Hovedstaden i den Periode har gennemløbet. Bortset fra den lidet betydende Ændring, som fandt Sted ved Loven af 8. Maj 1917, er Forfatningsloven jo i Dag den samme som efter Vedtagelsen i 1857.

Der foreligger nu her Forslag om en Ændring, som kun berører visse Sider af Forvaltningsloven og udelukkende, kortelig sagt, gaar ud paa at afskaffe Overpræsidenten som Led i Københavns kommunale Bestyrelse og erstatte ham med en Overborgmester. Nu synes det mig nok, at der er Anledning til at spørge om, hvorvidt der i den Udvikling, som København gennem disse Aar har gennemløbet, befolkningsmæssigt, erhvervsmæssigt, bebyggelsesmæssigt o. s. v., er Udtryk for en virkelig Trang til Ændring i de hidtil gældende Bestemmelser. Og navnlig synes jeg, man maa spørge, om der er en virkelig Trang til den Ændring, som her foreslaas.

Jeg maa sige, at jeg gennem de Erfaringer, jeg som Administrationschef har gjort med Hensyn til Forholdet mellem Staten og Københavns Kommune eller med Hensyn til Forholdet mellem Overpræsident, Magistrat og Borgerrepræsentation ikke har mærket Tilstedeværelsen af en saadan Trang til Ændring. Thi hverken Omfanget af Hovedstadens Selvstyre eller Overpræsidentens Stilling i Københavns Kommunestyre og de ham tillagte Beføjelser nødvendiggør i mine Øjne en Ændring som den, der her foreslaas, og navnlig synes det mig slet ikke, at Forholdene ligger saaledes, at de kan begrunde den hæsblesende Iver, det Tempo, hvori man nu kræver en saadan Ændring gennemført.

Er ikke Forholdet dette, at hele Rækken af Overpræsidenter uden Undtagelse har omfattet Mænd af fremragende kommunal og administrativ Indsigt, med meget betydelig Forhandlingsevne, saa at de vekslende Overpræsidenters Samarbejde med Magistrat og Borgerrepræsentation, saa vidt mig bekendt, har været det bedste og har tjent, synes jeg, ogsaa til Varetagelse af Stadens og dermed ogsaa af Statens Interesser paa den bedste Maade?

Nu vil man kunne sige, at det Forslag, der her stilles, er et naturligt Led i Udviklingen af det kommunale Selvstyre, og jeg skal ikke benægte, at der er en vis Berettigelse i dette Ræsonnement. Men paa den anden Side bør man erindre, at Københavns Kommune udgør en saa overordentlig be-

tydende Del af vort Land i økonomisk, i erhvervsmæssig, i kulturel, i civilisatorisk Henseende, at der er god Grund til, at Statens Interesser, som er saa ganske overordentlig vidtrækkende i denne Storkommunes Forvaltning og Udvikling, varetages paa en mere intensiv og direkte Maade fra Statens Side, end Tilfældet er og behøver at være over for de mindre Kommuner, over for By- og Sognekommuner i øvrigt.

I Amtskommunerne har man jo ogsaa hidtil opretholdt Statstjenestemanden, Amtmanden, som Leder af Amtsraadet, og man har sikret den vedkommende en meget betydelig og betydende Indflydelse paa Amtskommunens Anliggender. Vel ved jeg, at der i sin Tid har været Planer fremme — og de kan maaske komme igen — om en afgørende Ændring i Amtmandens Stilling, svarende til den, der her foreslaas for Overpræsidentens Vedkommende; men jeg tror, man bør være meget forsigtig med at skride til en saadan Ændring ude i Amterne, og haaber jo heller ikke, at den skal komme paa Dagsordenen i den allernærmeste Fremtid, endsige at den skulde blive gennemført. Jeg kan heller ikke finde det umiddelbart heldigt eller paakrævet, at man fjerner Overpræsidenten fra hans hidtidige Stilling i Magistraten og Borgerrepræsentationen og erstatter ham med en Overborgmester, som er valgt af Borgerrepræsentationen.

I sin Forelæggelsestale oplyste den højtærede Minister, at Fællesudvalget af 14. Oktober 1937, hvad ogsaa den ærede socialdemokratiske Ordfører nævnte, har udtalt sig til Gunst for en samlet Revision af Loven af 1857, og det er jo muligt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen nævnte det, at der virkelig ogsaa er Grund til at foretage en saadan Revision og skride til en Modernisering af den ret gamle Lov. Jeg forstod ogsaa paa Ministerens Udtalelser ved Forelæggelsen, at han slutter sig til Fællesudvalgets Betragtning, idet han siger, at han agter at forberede en ny samlet Forfatningslov for København.

Naar Fællesudvalget ikke har stillet Forslag til en saadan almindelig Revision, er det, fordi, siger man, Tiden ikke har tilladt det. Men naar den gældende Forvaltningslov nu har dannet Grundlaget for det københavnske kommunale Arbejde i over 80 Aar, kunde det saa ikke have gaaet at lade den løbe videre uændret, medens man foretog de Overvejelser, som var fornødne for at fremsætte Forslag til en almindelig Revision af 1857-Loven?

Jeg kan oprigtigt talt ikke forstaa,